

РЕШЕНИЕ

№ 1996

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11469** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Т. Н., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221018004682-091-001/25.04.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1406/19.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата са твърди, че РА е необоснован, недоказан и незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че не съществуват и не са посочени конкретни доказателства, потвърждаващи формираната от органите по приходите преценка относно доставката от [фирма]. Изтъква се, че са представени всички изискани документи – договор, приемо-предавателен протокол, обяснения от двете доставчика и получателя на доставката, освен това всички фактури са обявени в съответния период от страните, и дружеството разполага с назначени лица за работа с поточната линия. Жалбоподателят се позовава, като прави обстоен анализ, на практиката на СЕС относно признаването на правото на данъчен кредит. По изложените съображения моли за отмяна на ревизионния акт. В с.з. жалбоподателят се представлява от процесуален представител – адв. Ж., впоследствие от адв. Ч., които поддържат жалбата. Претендират се разноски.

Отговорникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-гр.С. при ЦУ на НАП, представляван от юрисконсулт, оспорва жалбата,

моли за отхвърлянето ѝ и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221018004682-020-001/10.08.2018 г., издадена от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.04.2018 г. до 30.06.2018 г. ЗВР е връчена на 20.08.2018 г. Със Заповед №Р-22221018004682-020-002 от 19.11.2018 г. и Заповед №Р-22221018004682-020-003 от 19.12.2018 г., издадени също от М. С. Х., първоначално определеният срок за приключване на ревизията е изменен до 20.01.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221018004682-092-001 от 18.02.2019 г., връчен на 19.02.2019 г., срещу който е подадено възражение в срок. Възраженията са обсъдени в РА, но са преценени като неоснователни.

Ревизията приключва с РА №Р-22221018004682-091-001 от 25.04.2019 г., издаден от М. С. Х., в качеството на орган, възложил ревизията, и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите, като ръководител на ревизията. С РА е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 22 560 лв. за доставка на поточна личния за гранулиране на пластмаса, документирана с фактура №915/29.06.2018 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. РА е връчен на 30.04.2019 г.

Дружеството е обжалвало РА с жалба вх. №53-06-4767/13.05.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1035/22.05.2019 г. по регистъра на Дирекция ОДОП С.. Решаващият орган е приел жалбата за неоснователна и с Решение № 1406/19.08.2019г. е потвърдил изцяло РА. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено по електронен път на 23.08.2019г.

С РА е установен ДДС за възстановяване в размер на 860,50 лв., при деклариран данък за възстановяване в размер на 23 420,50 лв. До размера на установения ДДС за възстановяване е извършено прихващане на задължения по ИД №170251293/2017 г. Като краен резултат с РА е установена нулева сума за ефективно възстановяване.

Извършените от ревизиращите органи процесуални действия и направените констатации и изводи са следните:

Установено е, че декларираната от жалбоподателя дейност през периода, включен в обхвата на ревизията, е основно търговия с отпадъчна пластмаса. В представени писмени обяснения ревизираното лице е декларирало, че дружеството извършва търговия на едро с полимери, отпадъчна пластмаса, различни индустриални стоки на вътрешния и външния пазар и консултантска и посредническа дейност в страната. През ревизираните периоди в предприятието са назначавани лица по трудови правоотношения на длъжност - общи работници, системен администратор, технически сътрудници и ръководител търговска експлоатация.

Констатирано е, че предприятието не разполага със собствени обекти за извършване на дейността. Представена е информация за наето помещение в [населено място], общ.

Б. съгласно Договор за наем от 17.04.2018 г., сключен с Т. В. Н. - наемодател. Чрез наличната служебна информация в ИС на НАП е установено, че процесният имот през същия период е предоставен и на други две дружества - [фирма] и [фирма], като последното дружество се представлява от Н. Н., който е собственик и управител на ревизираното дружество. Установено е, че за 2017 г. и до периода на приключване на ревизията не е деклариран от Т. В. Н. доход от наем. Също така от дружествата, посочени като наематели, не са подадени Справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за изплатени доходи на физическото лице - наемодател.

Установено, че през м. 06.2018 г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит за доставка, документирана с ф-ра №915/29.06.2018г., с данъчна основа в размер на 112 800 лв. и начислен ДДС в размер на 22 560 лв., с предмет - поточна линия за гранулиране на пластмаса, издадена от [фирма].

Извършени са насрещни проверки на прекия доставчик [фирма] и на предходни доставчици - [фирма], [фирма] и [фирма].

На обекта, в който ревизираният субект е посочил, че извършва своята дейност и че фактически се намира процесната поточна линия, в хода на ревизията /на 06.11.2018 г. /от ревизиращия екип, в присъствието на управителя на дружеството, е направено посещение в базата в [населено място], за което е съставен Протокол №123594. Установено е, че намиращите се в помещението елементи, за които се твърди, че са част от поточна линия, не са в експлоатация. В тази връзка от управителя на дружеството е дадено обяснение, че съоръжението не работи, тъй като моторът е свален от машината и е предаден за калибровка на [фирма] и се намира на адрес: [населено място], [улица]. При направения оглед на място от органите по приходите е констатирано, че не е установен сериен номер, липсва информационна табела за наименование, марка и модел на машината, липсват идентификационни данни за същата. По обяснение на управителя Н. Н. серийният номер е записан на мотора и след проведен телефонен разговор от страна на лицето е бил продиктуван сериен номер LAPZ90034TRG.

След анализ поотделно и съвкупно на всички събрани доказателства е прието, че произходът и транспортирането на поточната линия не са доказани по категоричен начин.

В писмени обяснения на управителя на ревизираното дружество е заявено, че за доставката на поточната линия е сключен Договор от 27.06.2018 г. с [фирма]. Процесната машина е получена на части и сглобена от служители на [фирма] на 29.06.2018 г., като транспортът е осъществен с [фирма] и е за сметка на купувача. Представена е опростена фактура №63/29.06.2018 г. на стойност 250 лв., издадена от [фирма], с предмет на доставка – транспортна услуга, извършена на 29.06.2018 г. При ревизията е установено, че [фирма] не разполага със собствени или наети превозни средства. След проверка в ПП УИС – Справки КАТ е установено, че за превозното средство, за което е посочено, че е осъществило превоза - ППС камион ДАФ с рег. [рег.номер на МПС] няма данни за регистриран МПС с такъв номер.

С декларация от 05.12.2018 г. ревизираното лице е заявило, че моторът на поточната линия все още не е пуснат и калибровката не е завършена.

Във връзка с посочен рег. № на МПС за транспортиране на мотора е извършена проверка в ПП УИС - Справка Данни КАТ, при която е установено, че с рег. [рег.номер на МПС] е деклариран лек автомобил „А. Р.“ 147 със собственик Л. Т. Н..

Посочено е, че лицето не е в трудови правоотношения с дружествата.

На следващо място в РА е отбелязано обстоятелството, че по процесната фактура №915/29.06.2018 г. не е извършено плащане на цялата стойност към доставчика, в т. ч. и през периода до приключване на ревизията. Съгласно представените банкови документи е установено само частично плащане чрез направени на 29.06.2018 г. три парични преводи на обща стойност 69 166 лв.

При извършената насрещна проверка на прекия доставчик [фирма] относно произхода на машината е представен Договор от 25.06.2018 г. за продажба на поточна машина за гранулиране на пластмаса, сключен между [фирма] /купувач/ и [фирма] /продавач/. Договорът е с предмет - 1 брой поточна машина за гранулиране на пластмаса, сериен номер: LAPZ90034TRQ и нейните приставки, заедно с 1 брой комплект резервни ножове и 1 брой бункер, с продажна цена общо в размер на 135 440 лв. /с включен ДДС/, в която не е включен транспорт. Представен е и приемо-предавателен протокол /ППП/ към договора от 27.06.2018 г.

Във връзка с твърденията на доставчика, че транспортът е организиран за сметка на купувача, органите по приходите са посочили, че е неизяснен въпросът къде е била съхранявана машината и от къде е натоварена, за да се достави до жалбоподателя, чийто обект е в [населено място].

Проследявайки назад стоковия поток, при извършената насрещна проверка на предходния доставчик [фирма] са представени 2 опростени фактури от предходни доставчици: ф-ра №59/05.06.2018 г. на стойност 48 000 лв., с предмет - елемент от поточна линия за гранулиране на пластмаси – 1 бр., издадена от [фирма], и ф-ра №101/05.06.2018 г., на стойност 49 000 лв. с предмет - продажба на елемент от поточна линия за гранулиране на пластмаса – 1 бр., издадена от [фирма]. Представените 2 фактури не са декларирани като покупки в регистрите по ЗДДС на [фирма]. По обяснения на [фирма] транспортирането е извършено от цитираните предходни доставчици до посоченото от [фирма] дружество, с дестинация [населено място]. Констатирано е частично плащане по издадената фактура от [фирма] на [фирма], като на същата дата 29.06.2018 г. е извършено частично плащане също на сумата в размер на 69 166 лв. От [фирма] не са представени доказателства за плащане към сочените по-предходни доставчици [фирма] и [фирма].

От управителя на [фирма] писмено е заявено, че от дружеството не са сглобявани елементите на поточната машина, същите са доставени отделно и са завинтени и сглобени на място в цеха в [населено място].

От [фирма] е заявено общо, че материалите са закупени отдавна от сайтове за он-лайн продажби В..bg и OLX.bg, както и от вторични суровини. Във връзка с последното органите по приходите са посочили в РА, че закупените части от вторични суровини следва да са стари и негодни за употреба материали, които не могат да се определят като и да се отъждествят с фактурираните елементи на поточна линия. От [фирма] са дадени обяснения, че въпросните машини и части, които са продадени на [фирма] са се намирили в цех за производство на опаковки на територията на бившата „СТОМАНА П.“ и са придобити във връзка с придобит дял от „Р. Б. ВИНО“, което от своя страна чрез апортни вноски притежава няколко имоти и ДМА. Във връзка с твърденията на [фирма] от органите по приходите са анализирани данни, свързани с преобразуването на дялове от капитала, но не са установени доказателства за конкретните елементи на поточната линия, представени като опис към ф-ра №101/05.06.2018 г., както и доказателства за превоз.

В обобщение ревизиращият екип е приел, че [фирма] и [фирма] не притежават описаните елементи на поточната линия, които да могат да са предмет на последващи доставки до [фирма] и от негова страна до [фирма], който е пряк доставчик на [фирма]. Посочено е, че не са представени никакви счетоводни документи, удостоверяващи притежание на активите и нито един от проверените доставчиците не представя документи за транспортиране на съставните части или на цялостната поточна линия, както и че липсват документи за плащания и за реално получена доставка на поточната линия от страна на ревизираното дружество.

При анализ на представените документи от последните проверени по веригата назад доставчици [фирма] и [фирма] е констатирано, че получените на електронната поща обяснения и документи са описани по един и същи начин и от едно и също лице В. И.. И от двете дружества е деклариран един и същи имейл - [електронна поща], който е със статус активен.

В РА е направено заключение, че изразеното съмнение за достоверност на представените документи се потвърждава и от установените факти и обстоятелства при извършения фактически оглед на място на съоръжението, представено от лицето като поточна линия в обекта в [населено място]. Посоченото съоръжение при проверката не е въведено в експлоатация, няма табела на производител, не се вижда идентифициращия номер. В подкрепа на направения извод органът по приходите се е позовал на информацията и установените факти и обстоятелства съгласно изпратено запитване и получения отговор от РИОСВ П., според който на [фирма] не са издавани никакви документи - становища, разрешителни или регистрационни документи по Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ и др. за извършвана дейност с поточната линия за гранулиране на пластмаса в [населено място].

Съгласно наличната служебна информация в ИС на НАП в ПП V. 14 е проследена подобна верига от доставки на поточна линия без произход, с дружества, които са участници и в оспорвания понастоящем случай. Ревизиращите са формирали заключението, че упражненото право на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура е елемент от данъчна измама, тъй като е фактурирана доставка, която не е извършена от процесния доставчик, като получателят по фактурата е знаел или не е възможно да не е знаел, че не отразява реална доставка.

В обобщение е формиран извод за липса на реална доставка, документирана с процесната ф-ра №915/29.06.2018 г. и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 6 от ЗДДС за данъчен период м. 06.2018 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 22 560 лв.

В съдебното производство по искане на жалбоподателя са допуснати и изслушани съдебно – счетоводна и съдебно-техническа експертизи, неоспорени от страните.

Вещото лице по ССЧЕ е дало следните отговори на поставените въпроси: Процесната машина е заведена като дълготраен актив по счетоводна сметка 207 „Машини и оборудване“ с право на пълен данъчен кредит. Разплащането е извършено по банков път и за него са съставени счетоводни кореспонденции за закриване на задължение към доставчик и намаление на паричните средства на дружеството по банков път. Вещото лице е констатирало, че [фирма] е приложило двустранно счетоводно записване по утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан и текущото счетоводно отчитане е организирано по реда на Закона за счетоводството и Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия. Заклучило е, че първичните счетоводни документи отговарят на изискванията на чл.7

от ЗСч и чл.114 от ЗДДС и въз основа на тях са съставени вторични счетоводни документи и регистри, в които сделките и събитията са отразени текущо по ред, съответстващ на извършването им, според тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, чрез правилно съставени счетоводни кореспонденции. На втори въпрос вещото лице е посочило, че по счетоводни данни доставчикът [фирма] е разполагал с машината, предмет на продажбата, заведена по счетоводна сметка 3029 „Други материали“. За полученото плащане по банков път в счетоводството на доставчика са съставени счетоводни кореспонденции за закриване на вземането от клиент и увеличение на паричните средства на дружеството по банкова сметка.

Вещото лице по СТЕ е констатирало, че в цеха в [населено място] има монтирана машина за гранулиране на пластмаси, която е без фабрична маркировка от производителя за марката, модела, годината за производство, и тегло, поради което експертизата не може да даде отговори относно нейните технически характеристики. Не е представена техническа документация за машината. Вещото лице е констатирало наличие на лепенки от вътрешната страна, които не са фабрични. При първия оглед на вещото лице същото е констатирало, че машината не работи, но е в добро състояние – боядисана и без корозия, като около нея има изградена нова дървена конструкция с цел обслужване и достъп до приемника. При следващия оглед (на 31.10.2012г.) е констатирано, че машината работи.

При така установената фактическа обстановка Съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършването на ревизията. РА е издаден от органите по чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е спорно между страните, че по отношение на процесната фактура са изпълнени формалните изисквания за упражняване правото на данъчен кредит – притежаван от жалбоподателя данъчен документ (фактура), съставена по реда на чл.115 от ЗДДС, в който ДДС е вписан на отделен ред. Спорно обаче е наличието на материалната предпоставка за възникване на това право, а именно реалното осъществяване на документираната с тази фактура доставка. Съгласно трайно установената съдебна практика и практиката на СЕС (напр. Решение по дело С-342/87 Г. Н., Решение по съединени дела С-80/11 и С -142), наличието на фактури, тяхното отразяване в регистрите по ДДС и извършено по тях плащане не е достатъчно основание за признаване на правото на данъчен кредит. В т.31 от решение на СЕС от 06.12.2012г. по дело С-285/11г. съдът е посочил, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването

на последващи облагаеми сделки, като според т.32 от същото решение запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото. Следователно, за да се признае правото на приспадане на данъчен кредит е необходимо стоките или услугите да се реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки.

Доказването на тези обстоятелства е в тежест на жалбоподателя, който следва да установи положителния факт на извършената доставка, с чието осъществяване законът свърза настъпването на благоприятните за него последици от приспадането на данъчния кредит. Обратно – в тежест на органите по приходите е да докажат твърдението, че процесната фактура е част от данъчна измама.

Относно реалността на спорната доставка жалбоподателят е представил договор и приемо-предавателен протокол, както и доказателства за плащане. Представените от ревизираното лице доказателства си кореспондират взаимно, непротиворечиви са и въз основа на тях може да се направи извод за придобиването на стоката (поточна линия) от ревизираното дружество. На тях не могат да се противопоставят доводите на органите по приходите за неустановен произход на процесната машина и недоказаност на транспортирането ѝ и до базата на жалбоподателя. Според *Решение от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11* „не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател“. В този смисъл е и *Решение на СЕС по дело C-18/13*, съгласно което, за да се откаже признаване на правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика, нито разходите в счетоводната им документация да са неоправдавани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица. Необходимо е още тези обстоятелства да сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите, да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама.

В конкретния случай, ответникът е въвел твърдение за данъчна измама, което обаче не се потвърждава от събраните доказателства и установените в хода на ревизията и в настоящото производство факти и обстоятелства.

По делото е безспорно доказано получаването на процесната машина и фактическото ѝ наличие при жалбоподателя. И при двете посещения на вещото лице по СТЕ е констатирано наличието на машината в ползвания от дружеството обект – производствен цех. Вещото лице е установило, също така, че машината е технически използвана, т.е. годна за употреба съобразно предназначението ѝ. Неотносима към въпроса относно реалността на доставката е наведеният от органите по приходите довод, че на ревизираното дружество РИОСВ не е издавало никакви документи (разрешителни, становища, регистрационни документи) по Закона за управление на отпадъците придобиването. Липсата на такива документи има отношение към законосъобразното използване в търговската дейност на процесната поточна линия от дружеството – жалбоподател, но наличието на такива документи не е условие или предпоставка за придобиване на оборудването, респективно не обосновава нереалност на доставката. На следващо място, доказано е и разплащането по процесната факура, осъществено на части, по банков път, което е категорично установено от ССЧЕ.

Относно транспортирането на машината до обекта на дружеството-жалбоподател съдът споделя изводите на органите по приходите, че не е установено по какъв начин, с какво превозно средство е извършена доставката, тъй като не се потвърждават твърденията на управителя, че превозът е извършен от „Д. 20114 Е., предвид липсата на данни за собствени или наети от това дружество превозни средства. Липсата на доказателства в тази насока обаче не може да бъде основание да се приеме, че доставката не е осъществена, след като по категоричен начин е установено наличието на машината в стопанския обект на ревизираното лице. Що се отнася до възможността на доставчика да осъществи процесната доставка съдът счита, че такава е била налице, доколкото са представени достатъчно доказателства (договор за продажба на поточна линия с [фирма] , приемо-предавателен протокол), видно от които доставчикът е придобил процесната машина, съответно бил е в състояние на свой ред да я прехвърли. Относно аргументите на органите по приходите, касаещи липсата на информация или непълна такава относно транспортирането на машината от предходните доставчици (кой, къде, с какво превозно средство и за чия сметка го е извършил) важи изложеното по-горе досежно спорната доставка.

Ръководейки се от изложеното, съдът приема, че по делото са събрани достатъчно преки и косвени доказателства за релеватните за преценката относно реалността на доставката факти – наличието на процесната поточна линия в стопанисвано от жалбоподателя производствено помещение, придобиването ѝ от доставчика и наличието на възможност за него да я прехвърли, предаването на машината, индивидуализирана със сериен номер, и годността ѝ да се използва в търговската дейност на дружеството за осъществяване на последващи доставки, както и разплащането по търговската операция. Изводите за реалност на документираната доставка, които се налагат от анализа на събраните по делото доказателства, не могат да бъдат опровергани от липсата или наличието на непотвърдени или противоречиви данни относно транспортирането или ремонта на машината,

както и относно начина на придобиването ѝ от първия по веригата доставчик. Констатираните от ревизиращите органи несъответствия не позволяват да се установи по категоричен начин произходът на процесната поточна линия, но, както трайно е възприето в съдебната практика, невъзможността да бъде установен произходът на стоката не обуславя извод, че въпросната стока не е могла да бъде придобита и не може да бъде предмет на доставка.

Като краен извод, анализът на събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност, сочи, че са били налице предпоставките за упражняване правото на данъчен кредит от жалбоподателя, което органите по приходите неоснователно са отказали да признаят. Това налага РА да бъде отменен.

При този изход на делото, следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски съобразно представения списък, възлизащи общо на 2580 лв, в т.ч. за платена държавна такса, възнаграждение на вещите лица и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И

:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Ревизионен акт № Р-22221018004682-091-001/25.04.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1406/19.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите – Дирекция „ОДОП“ –С. да заплати на [фирма] сумата от 2580 лева (две хиляди петстотин и осемдесет лева) разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

